

Kyotoaftalen, at åbne for, at man kan føre en national politik i den værste udgave af joint implementation. Men som sagt vil jeg i dag annoncere en forespørgsel om det, så vi får lejlighed til at diskutere det ordentligt og får fastholdt regeringen på den hidtidige energipolitik herhjemme.

For mig at se benytter V og K her anledningen til at sige, at i stedet for at lægge afgifterne på erhvervslivet kan man bruge pengene bedre og få et bedre CO₂-mål gennem reduktion ved joint implementation. Det kan man teoretisk set godt sige er rigtigt, og det er det, der bekymrer mig. Ved at lægge den politiske linje op i EU giver man hermed V og K en anledning – og nogle argumenter, som er helt urimelige – til at sige, at man skal fjerne afgifterne for det danske erhvervsliv. Det skal man selvfølgelig ikke. Vi skal reducere CO₂-udgifterne her. Forslaget er netop udtryk for den totalt asociale holdning, V og K har til, hvordan man egentlig skal reducere energiforbruget på verdensplan. Det er også et spørgsmål om en retfærdig fordeling af energiresourcerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

De regler, der gælder i dag, er fastsat i selve klimakonventionen. I tillæg til den blev der i første omgang vedtaget en protokol i Kyoto. Den protokol har en masse løse ender i sig. Hr. Langkilde nævnte én af de løse ender. Det skal vi selvfølgelig diskutere igennem, så man kan lave noget, der er fornuftigt, uden at der kan svindles med det.

Jeg er nødt til at sige, at jeg tror, det er det eneste lokale i hele verden, hvor nogen mener, at Danmark har været på klimasvindlernes side i denne her diskussion. Vi har fra første færd advaret mod den tankegang, der går ud på, at ilandene, de industrialiserede lande, får mulighed for at fortsætte deres stigninger i CO₂-udslippet og køber sig aflad ved at købe sig en påstået mindre stigning i udviklingslandene.

Samlet set vil det føre til, at hele niveauet stiger, og det vil sige, at målsætningen om stabilisering og reduktion fordufter. Det regnestykke kan simpelt hen ikke gå op, at de industrialiserede landes forbrug får lov at blive ved med at stige, og at de så kan købe sig aflad ved at påstå, at stigningen i Kina og andre lande bliver mindre, end den ellers ville være blevet. Samlet set bliver det jo en kraftig stigning. Det er det, der er problemet, og det er derfor, vi skal være så opmærksomme på svindelmulighederne.

Den diskussion, man har i USA, er med en faktor 100 den samme diskussion, som vi har i Danmark. Det er de samme reaktionære kræfter, der i USA siger: Vi kan ikke gøre noget i USA. Det vil ødelægge amerikansk økonomi. Tænk, hvis vi skulle betale bare halvdelen af den benzinpris, de betaler i Europa; så ville den amerikanske civilisation bryde sammen. Det er de samme reaktionære kræfter med de samme reaktionære argumenter med en faktor 100, som vi møder i Danmark, og det er de samme kræfter, det er den samme kamp.

Men målet er jo ikke at sætte hinanden til vægs. Målet er at finde en fælles linje, og vi vil arbejde eksempelvis med udmøntningen af Kyotoprotokollen. Jeg imødeser gerne en diskussion her i Folketinget. Jeg vil dog opfordre forespørgerne til, at vi måske ventede noget med det, så vi var lidt mere afklarede, eksempelvis havde haft diskussionen i EU, før vi tager diskussionen her i Folketinget. Men selvfølgelig stiller jeg op, når der er behov for det, og tager meget gerne diskussionen.

Det er, som om ordførerne slet ikke vil tale om, hvad det er, de lægger op til, men det forslag, der ligger på Folketingets bord, er en svækkelse, en svækkelse af vores indsats imod klimaproblemerne. I forvejen er det utrolig svært at få reduktioner i CO₂-udslippet i Danmark, utrolig svært, og så kommer man gud hjælpe mig med et forslag, der svækker indsatsen.

Det er derfor, regeringen uden nogen vaklen, uden nogen tøven, uden nogen tvivl siger: Dette er et dårligt forslag, og det har fortjent det nederlag, det vil få om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det skal ikke stå uimodsagt fra denne talerstol, at formålet er at reducere den virkning, vi skal have på CO₂-udslippet. Det er ikke ambitionen. Vi har fremsat flere forslag til at gøre noget, og regeringen er ikke med. Det er så dér, der er en politisk uenighed.

Vi interesserer os for at få svar på – og nu vil jeg så stille spørgsmålet for tredje eller fjerde gang: Hvornår går regeringen i gang? Hvornår går EU i gang med at drøfte dette her? Nu siger ministeren, at vi skal vente, til EU går i gang. Kan ministeren oplyse, hvornår EU går i gang? Regeringen må vel gøre sig nogle overvejelser forud for, at man går derned.